

A színház kórusának tagja, Kónya Krisztina magánénekes szeretne lenni

Előadást mentett a beugrás

A mester és a tanítvány: Gyimesi Kálmán és Kónya Krisztina

A színházi kórus tagját, Kónya Krisztinát több főszerepben is hallhatta már a közönség. Donna Annát például beugrással énekelt, megmentve a Don Giovanni egyik előadását. A fiatal szoprán-jelenleg Gyimesi Kálmánnal tanul, és magánénekes szeretne lenni.

Kónya Krisztina a szegedi zene-művészeti karon szerzett egyetemi diplomával a zsebében az ötödik évadját tölti a színház kórusában. Szólistaként is foglalkoztatják: először a Grófnét énekelte a Figaro házassága beavató előadásain, majd Melindaként találkozhatott vele a közönség a Bánk bánban. – Ezután szinte minden évadban kaptam két-három szerepet. Ebben a szezonban a legnagyobb feladatom Donna Anna volt: vállaltam, hogy megbetegedett kolléganóm helyett beugrással énekelem. Úgy voltam vele, bármi történik is, nincs vesztenivalóm, hiszen megmentem az előadást. Ez teljesen feldobott, talán emiatt is sikerült minden olyan jól. Még tavaly nyáron megtanultam a

szerepet, mert hallottam, hogy bemutatjuk a Don Giovannit. Eredetileg ugyan nem rám osztották, végül mégis elénekelhettem. Felajánlották ugyan, hogy hagyjam ki az egyik vagy akár mindkét áriát, de azt mondtam: ha végre színpadra kerülhetek, énekelni szeretnék. Ezt a közönség is megérezhette, mindkét ária után nagy tapsot kaptam – meséli egyik énekórja után Kónya Krisztina, aki egy éve a színház örökös tagjától, Gyimesi Kálmántól tanul.

– Sajnálom, hogy nem jöttem Kálmánhoz már sokkal hamarabb, mert akkor már előrébb tartanék. Mindig őszintén megmondja a hibáimat, de azt is, hogyan javítsak. A határozottság és

a kemény kritika nagyon jót tesz egy énekesnek – véli Krisztina. Hogy mennyire, azt bizonyítja: az idei hét zenés produkcióból ötben már szólistaként kapott feladatot. A szegedi közönség ismeri, kedveli, és a színház vezetése is számírt rá. Szeretné azonban, ha énekkari tagból végre magánénekeslépíjre léphetne elő, mert akkor folyamatosan csak a szólista feladataira koncentrálna.

– Krisztinából igazi, sűrű lírai szoprán lesz, aki megfelelő technikai felkészültség birtokában más jellegű szerepeket is megtud majd oldani, ha kedve tartja – hangzik mestere, Gyimesi Kálmán jóslata. – Őt és a hozzá hasonló tehetségeket ki kellene

emelni, és még több bizonyítási lehetőséget adni nekik. Akkor talán nem tűnne a mai fiatalok számára olyan perspektíva nélkülűnek ez az ország.

A kiváló baritonista óriási hibának tartja, hogy gyakran nem megfelelő tanárok tanítják az énekeseket, és nem elég gondosan választják ki a növendékeket. Hiába zongorázik és olvas kottát valaki kiválóan – ha nem született megfelelő hang adottságokkal, akkor sohasem lesz belőle jó énekes. Heti kétszer egy órában persze nem is lehet megtanítani az éneklés művészetét. – Volt már olyan ifjú kollégám, aki a harmadik óra után itt hagyott, mert sokallta a mindennapi munkát, amit kértem tőle. Ez a pálya rengeteg gyakorlással, lemondással is jár, ezt tudomásul kell venni – állítja Gyimesi Kálmán. A szegedi publikum kedvenc Rigolettója ma ritkán néz opera-előadásokat, mert sokszor már a rendezés is idegesíti. Úgy véli, nem azt mutatják meg egy-egy jelenetben, amiről az valójában szól.

H. ZS.

Kérdés, hogy lesz-e pénz a folytatásra

Megerősítették a pitvarosi sváb házat

Már a tetőt cserepezik a pitvarosi sváb házon: befejeződött a vitatott műemlék felújításának első fázisa, immár nem dőlhet rá a járókelőkre az épület. Azt viszont nem tudni, lesz-e pénz a folytatásra, azaz a belső felújításra.

Ha régi pompáját nem is nyerte még vissza, legalább már nem rettegnek a pitvarosiak a Kosuth utcai sváb háztól. Mint annak idején megírtuk, a tulajdonos, Kincstári Vagyon Igazgatóság (KVI) januárban kezdett hozzá a munkához. Az elmúlt években alaposan leromlott, aládúcolt, csavarokkal, pántokkal összefogott, lényegében alap nélküli vályogházat először lépésről lépésre újjraalapozták, majd lebontatták és újjáépítették, megerősítették a menthetetlen falakat. A felújítás első szakasza most a befejezéshez közeledik: már a tetőt cserepezik újra a szakemberek. A beruházásra a KVI 15 millió forintot fordított, a munkálatok elvégzésére pedig az Alföldi Műemlék-helyreállító Kft.-t kérte fel.

A pitvarosi sváb házat egyébként egy Dunántúlról ide települt sváb család építtette nyolcvan-száz esztendeje, tornáca ezért a sváb építkezési szokásokat tükrözi, ugyanakkor magánviseli a helyi kisebbség, a szlovákok stílusjegyeit is. A helybeliek éppen e különös keveredés

miatt nem tartották szívügyüknek megóvását, és azt sem értékelték, miért került az épület a tanácsrendszer végóráiban műemléki védelem alá. Az amúgy rendezett főuca szégyenfoltjaként emlegetett düledező házat a polgármesteri hivatal ezért a legszívesebben lebontatta volna. Ezt szerette volna vele tenni a tulajdonos, a Kincstári Vagyon Igazgatóság (KVI) is, a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal azonban pert kezdeményezett a felújítás érdekében. A pert, amelyben az állam tulajdonképpen önmagával hadakozott, végül annak ellenére a műemlékvédők nyerték meg, hogy a felújítás gazdaságosan nem végezhető el.

Pénzt azonban csak tavaly nyáron kapott erre a célra a kincstár, ráadásul ez is csak a rekonstrukció első, állékonyaságot szolgáló fázisára jutott. Hogy lesz-e pénz a folytatásra, azaz a belső felújításra is, arra Lele Gyula, az igazgatóság regionális irodájának műszaki előadója nem tudott válaszolni lapunknak.

SZ. I. M.

Cserepezik a pitvarosi sváb házat

Fotó: Gyenes Kálmán

A fiatal lány tervezi, hogy visszamegy zenét tanítani a kínai gyermekeknek

Derdák Andrea útja Makótól Makaóig

Három hetet töltött nemrégiben Dél-Kínában magyar barátjánál a makói Derdák Andrea. A szegedi Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola harmadéves gordonka szakos hallgatója tervezi, hogy visszamegy zenét tanítani a kínai gyermekeknek.

Derdák Andrea – aki a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola harmadéves gordonka szakos hallgatója, és a makói Overdream együttes tagja – pár hete magyar kedveséhez ment látogatóba a Kína délkeleti részén lévő Shenzenbe. Barátja szeptember óta dolgozik a többmillió iparvárosban.

– A felhőkarcolók magasságától kezdve az utcákon hömpölygő embertömeget a végtelennek tűnő metróvonalakig minden sokszorosa a Magyarországon tapasztalhatóknak – mondta Andrea, hozzátéve, napokban tellett, mire mindent megszokta. A fiatalok ellátogattak a közeli Hongkongba és az egykori portugál gyarmatra, a kereskedelméről híres-hírhedt Makaóra. A makói lányra nagy hatással volt a hétmillió Hongkong.

– Itt sem a kommunikáció, sem az európai külső nem jelentett gondot, ugyanis mindenki beszél angolul, és zavartalanul el lehet vegyülni a sokszínű tömegben. Nem így az alig negyven kilométerre fekvő Shenzenben. A fiatal lány nagyon meglepődött azon, hogy a kínai

Derdák Andrea Makaón

iparvárosban szinte senki sem beszél angolul, és hogy kisebbfajta szenzációnak számított, pedig barna haja és barna szeme van. Furcsa volt számára, hogy sokan leplezetlenül megbámulták, mások pedig meg is álltak, hogy lefényképezzék.

Feltűnő volt ugyanakkor a kínaiak kedvessége, és az, ahogyan ragaszkod-

nak értékeikhez, hagyományaikhoz. Andrea éppen holdujévkor tartózkodott Kínában, ami a legnagyobb ünnep az ázsiai országban. Az óév zajos, petárdás búcsúztatására mindenki lázasan készül. A makói lánynak nagyon tetszett a kertkultúra. Az égig érő épületek között ugyanis egymást váltják a szépen gondozott zöld területek, ame-

lyek inkább botanikus kertre, üdülőövezetre emlékeztetnek, mint egyszerű parkokra. A szökőkutakkal, vízesésekkel tarkított kertekben mindenki vigyáz a tisztaságra. Andrea nem emlékszik rá, hogy bárhol is látott volna eldobott szemetet. Mint ahogyan kövér embert sem. A zöldség- és gyümölcskészlet hatalmas. Andrea életében elő-

ször evett sárkánygyümölcsöt, maracuját és licsit. Örül annak, hogy a kínai konyha remekeiből is válogathatott, és állítja, sokkal fűszeresebbek, illatosabbak a távol-keleti ételek, mint a magyarországi éttermekben kapható változataik.

A jövőre gordonkatanári és kamaraművészi diplomát szerző lány komolyan elgondolkodott azon, hogy tanulmányait befejezésével visszautazik a távoli országba. Úgy látta, hogy a gazdaságilag fejlett területen van jövője a szakképzett, fiatal munkaerőnek. Szívesen tanítana például kínai gyerekeknek zenét a nemzetközileg is elismert Kodály-módszerrel.

VARGA MÁRTA

A 4705. ÉV AZ ARANY MALAC ESZTENDEJE

A kínai újév, a holdujév a világ népességének egynegyede számára az év legnagyobb eseménye. A keresztény húsvéthoz hasonlóan vándorló, többnapos ünnep, idén február 18-ára esett. Ennek a tavaszközöntő hagyománynak elengedhetetlen hozzátartozói a piros lampionok és ajándék tasakok, valamint a narancsfák. A piros szín a bőség és a gazdagság jele, a narancs szó jelentése kantoni nyelvújításban megegyezik az édes és az arany jelentésével. A régi kalendárium szerint Kínában ma 4705-öt írnak, és ez az arany malac éve.

Fotó: DM/DV